

1915 ^{30/1} 51: 1. beh. af f. om Danmarks tilslutn. t. oprett. af en fælles forsvarsstyrke i Europa. 1916

[Forsvarsministeren.]

De Forenede Nationer, som det ærede medlem er tilhænger af vi skal blive i, og Atlantpagten, er en åbenbar inkonsekvens.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen sagde lidt spottende, at der, når talen var om Atlantpagten, kun var spørgsmål om improvisationer. Jeg må sige, at når det ærede medlem benytter udtrykket improvisationer, er det åbenbart en noget fri oversættelse af, at Danmark trin for trin, skridt for skridt kan tage sin stilling for eller imod og på ethvert afgørende område bevarer sin selvbestemmelsesret med hensyn til de handlinger, der skal sættes i værk.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, som jo desværre igen ved denne lejlighed som ved tidligere lejligheder kom til at argumentere nogenlunde parallelt med kommitterne, sagde yderligere, at den oprustning, der nu er tale om, ville fremme de kommunistiske planer i Vesteuropa, og han gjorde sig til talsmand for den betragtning, at vi ved den problemstilling, vi nu står overfor, her i Danmark ville komme ind på at føre en politik, som ville udmærke befolkningen og åbne en vis risiko med hensyn til den sociale og kulturelle standard.

Må jeg overfor det ærede medlems udtalelser om, at Danmark ikke har råd til at gå ind i et sideordnet samarbejde med de magter, som står indenfor Atlantpagten, bemærke, at denne tale om, at Danmark ikke har råd til at foretage de nødvendige skridt til sit eget forsvar side om side med de bestræbelser, der i større mål udfoldes fra de større lande, er en tale, der ikke vil blive forstået og ikke blive respekteret i den frie verden i vest. Derimod er jeg ikke i tvivl om, at denne udtalelse af det ærede medlem vil kunne få til følge, at han kan få et bifaldende nik og et venligt skulderklap fra diktaturstaterne i øst. Men jeg vil gerne hertil føje, at der, således som jeg allerede havde lejlighed til at sige i eftermiddags, ikke er tale om, at der overfor Danmark er stillet krav, der maner de spøgelses frem på væggen, som det ærede medlem her har forsøgt at mane frem. Det er klart, at vi på dette område har vor selvbestemmelsesret, og at alt i så henseende skal udføres med forstand og under hensyntagen til den økonomiske evne, vi nu

engang måtte råde over, og uden at berettigede interesser på andet hold bliver trådt for nær.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen var yderligere inde på spørgsmålet om den tyske deltagelse i det vesteuropæiske forsvar. Jeg vil om dette spørgsmål gerne sige, at den omstændighed, at dette problem drøftes i forbindelse med NATO-organisationen — altså den organisation, som omfatter Atlantpagtstaterne — for mig er en garanti for, at hele dette spørgsmål bliver løst på en for Vesteuropa tilfredsstillende måde. Det er efter min mening en større garanti, at disse forhandlinger føres indenfor NATO-organisationens rammer, end om et enkelt vesteuropæisk land skulle danne modvægten mod det, man frygter ved en delvis oprustning af Vesttyskland. Jeg vil yderligere tilføje, at det skridt, som er foreslået fra regeringens side i dag, ikke er presset frem af de strømninger, som gør sig gældende i Vesttyskland i dag. Som det fremgår af selve teksten til det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning, er der tale om en eventuel vesttysk deltagelse, det vil sige, at der foreløbig foregår en fri forhandling på det grundlag, man hidtil er enedes om ud fra en samlet overvejelse også af Vesttysklands eget sikkerhedsproblem; man må nemlig også tage det forhold i betragtning, når man drøfter disse spørgsmål, hvorledes Vesttyskland selv i den nuværende verdenssituation mener at kunne klare sit eget sikkerhedsproblem sideordnet med det sikkerhedsproblem, som drøftes under de forhandlinger, der foregår mellem Atlantpagtstaterne.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen var også inde på det problem, jeg kort omtalte i min tale i eftermiddags om forsvarslinien i Europa. Han talte om Rhinlinien og om den såkaldte Elblinie, som jeg tillod mig i eftermiddags at kalde en populær misforståelse. Udtrykket Elblinien dækker i og for sig ikke det, man i øjeblikket forhandler om indenfor Atlantpagtnationerne. Som jeg tillod mig at fremhæve i min tale i eftermiddags, har den amerikanske forsvarsminister, general Marshall, sagt nogle meget tydelige ord om den interesse, både Danmark og Norge har i den forsvarslinie, som skal anlægges; det fremgår af hans udtalelser, at